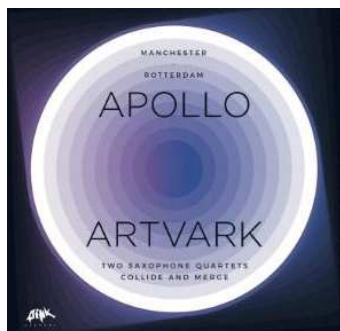

ARTVARK QUARTET & APOLLO QUARTET
Apollo And Artvark
Oink Records

Bezetting:

Apollo: Rob Buckland (sopraansax), Carl Raven (altsax), Andy Scott (tenorsax), Jim Fieldhouse (baritonsax).

Artvark: Rolf Delfos (altsax), Bart Wirtz (altsax), Mete Erker (tenorsax), Peter Broekhuizen (baritonsax).

Het Artvark Quartet kennen we inmiddels goed. De vier saxofonisten hebben naam gemaakt als onverschrokken vernieuwende musici, vaak in samenwerking met anderen. Hoewel de mannen graag buiten de lijntjes kleuren, is hun groep toch een echt jazzcombo. Het Apollo Quartet uit Manchester is in ons land minder bekend, maar heeft in eigen land en ver daarbuiten ook een klinkende reputatie. De Britten vormen een klassiek saxofoonkwartet maar deinen niet terug voor cross-overs naar onder andere de jazz. Ook Apollo werkte samen met grote namen. Het toeval wilde dat de twee ensembles elkaar in 2014 ontmoetten in Zuid-Afrika. Dat mondde uit in een prachtige samenwerking, zowel live als op cd. Het album heet simpelweg 'Apollo And Artvark' en bevat tien gezamenlijk gecomponeerde stukken.

De som is niet altijd meer dan de delen, maar in dit geval is dat beslist wel het geval. De acht instrumenten bewegen met en door elkaar als vogels in een zwerm. Onvoorspelbaar in hun richtingen maar je weet dat ze altijd in formatie blijven vliegen. De stijlen lopen uiteen van sferisch tot hard swingend. Opvallend is het ritmische karakter van de tracks. Er speelt geen percussionist mee maar toch lijkt dat zo te zijn.

De hoeveelheid muzikale vondsten is oneindig. In elk stuk wemelt het ervan. Maar ook al wordt er gedurfd gespeeld, de hechtheid heeft daar niet onder te lijden. Het heeft heel wat repetitie-uurtjes gevegd om zover te komen dat de acht als één geoliede machine operen, maar het is de Nederlanders en de Britten gelukt. Zowel de liefhebber van jazz als die van klassieke muziek wordt verwend.

Hans Invernizzi

Beluister deze combinatie live:

<https://www.youtube.com/watch?v=szKOSYCVBek>

MIGUEL RODRIGUEZ
Keepsake
Eigen Beheer

Bezetting:

Miguel Rodriguez (piano), Steven Zwanink (bas), Wouter Kühne (drums).

Dit album van pianist Miguel Rodriguez bereikte de Jazzflits-burelen vanuit het verre Madrid. Maar zelfs de conciërge weet dat Rodriguez van alles heeft met Nederland. Want wie is - om maar wat op te noemen - de vaste pianist van Ben van den Dungen? Juist. De 35-jarige Spanjaard kwam in Rotterdam jazz studeren en bleef na zijn examen (cum laude) in Nederland hangen. Hoewel hij ook geregeld teruggaat naar zijn geboorteland. In de wandelgangen van het Jazzflits-complex deden al overspannen geruchten de ronde over zijn debuut als leider in het jazzidoom. Welnu, dat debuut is nu eindelijk verschenen.

Dertig jaar terug hadden recensenten dit al een fijn album gevonden. De tijden zijn echter veranderd en dat maakt 'Keepsake' tot een waarlijk bijzondere productie. De plaat staat vol vet swingende stukken waarin de blues nooit ver weg is. Zoiets is schaars nu veel hoogopgeleide collega's denken dat de jazz pas echt begon met pianist Keith Jarrett, of anders toch in ieder geval pianist Bill Evans.

Het is bijna alsof de pianist op de pensionering van Rein de Graaff - u las er over in deze kolommen - heeft gewacht om te laten horen: kijk, dit kan nog steeds. Een pianist die zijn Horace Silver door en door kent en af en toe een buiging maakt voor Tommy Flanagan. Drie stukken zijn van Silver en één van Hank Mobley; nog zo iemand naar wie bijna geen mens van zijn generatie nog omkijkt, een enkeling als saxofonist Sjoerd Dijkhuizen uitgezonderd.

Bassist Steven Zwanink en drummer Wouter Kühne zitten er in de vlotte stukken werkelijk bovenop; het tempo wordt nog nét niet opgevoerd. De ballads zijn ongegeneerd-romantisch en ook dat hoort er helemaal bij.

Het resultaat is zowel traditioneel als tijdloos. Bij de set-afsluiter 'A baptist beat' (Mobley) roept zelfs de hardnekkigste atheïst 'Hallelujah!' En dat allemaal vanuit Madrid. ¡Gracias desde el fondo de mi corazón, Sr. Rodríguez!

Jeroen de Valk